

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/5/2015
Identifikačné číslo spisu:	2013200496
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2013200496.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu P. B., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom A., právne zastúpeného Mgr. Tomášom Kováčom, advokátom, so sídlom Mýtna 42, 811 05 Bratislava, proti žalovanému Okresnému úradu Trnava, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Kollárova 8, 917 02 Trnava, za účasti AGROSTAAR KB spol. s r.o., so sídlom Kráľov Brod 2, 925 41 Kráľov Brod, IČO: 36 229 156, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Jozefa Czibulu, so sídlom Vlčany 749, 925 84 Vlčany, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. ObU-TT-OVBP2-2013/00444/Ve zo dňa 15. mája 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/64/2013-101 zo dňa 2. októbra 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/64/2013-101 zo dňa 2. októbra 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, pretože rozhodnutie žalovaného je správne a námietky žalobcu sú nedôvodné.

V odôvodnení uviedol, že pokiaľ žalobca v žalobe namieta, že nebolo s ním konané ako s účastníkom územného konania ako aj stavebného konania, tak krajský súd poukázal jednak na skutočnosť že predmetom tohto prieskumu nie sú rozhodnutia vydané v rámci stavebného konania ale kolaudačné rozhodnutie. Námietky smerujúce k odňatiu práva žalobcu byť účastníkom stavebného konania nemôžu byť preskúmané v rámci tohto konania a krajský súd sa nimi nemôže zaoberať. Na druhej strane krajský súd musí uznať, že postup stavebných úradov v stavebnom konaní bol nesprávny najmä s poukazom na rozhodnutia o zmene stavby pred jej dokončením vydaných dňa 09.09.2011 a dňa 04.12.2012, najmä v súvislosti s tým, že v čase vydania týchto rozhodnutí mal mať žalobca postavenie účastníka stavebného konania, pretože táto účasť mu vyplývala priamo zo zákona ako aj z príslušných

listov vlastníctva, z ktorých bolo zrejmé, že žalobca je spoluvlastníkom nehnuteľností, na ktorých bola stavba stavebníka postavená.

Krajský súd poukázal na ust. § 250b ods. 3 O.s.p., podľa ktorého súd môže preskúmať len rozhodnutia, len ak od vydania týchto rozhodnutí ktoré neboli účastníkovi doručené neuplynula lehota troch rokov. V tomto smere krajský súd poukazuje, že lehota troch rokov uplynula u všetkých rozhodnutí vydaných stavebným úradom v rámci územného ako aj stavebného konania, a teda nemôžu byť predmetom prieskumu a námietky žalobcu v tomto smere sú v tomto konaní irelevantné.

Pri preskúvaní napadnutého rozhodnutia musel krajský súd vychádzať striktne z ust. § 81 ods. 1 Stavebného zákona, ktorý upravuje kolaudačné konanie, a v ktorom stavebný úrad skúma v podstate len to, či stavba bola vykonaná v súlade so stavebným povolením, či boli dodržané zastavovacie podmienky určené územným plánom alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení a skúma či realizovanie stavby a jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

Krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobca však v žalobe nenamieta porušenie ani jednej zo skutočností uvedených v ust. § 81 ods. 1 Stavebného zákona.

V súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa prerušenia kolaudačného konania do právoplatného rozhodnutia veci vedenej pred civilným súdom, v ktorom žalobca žiada voči stavebníkovi nahradiť jeho prejav vôle rozhodnutím súdu ohľadne vysporiadania vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti na ktorej sa stavba nachádza, krajský súd uvádza, že prerušenie kolaudačného konania by v danom prípade bolo zbytočné a to z dôvodu, že aj v prípade úspechu žalobcu vo veci naďalej existuje právoplatné územné a stavebné rozhodnutie, ktoré je podkladom pre to, aby stavebník požiadal o vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu, ktorá bola týmito rozhodnutiami povolená.

Čo sa týka námietky žalobcu, že žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie len šiesty deň po tom ako bolo prvostupňovému stavebnému úradu doručené odvolanie, krajský súd poukazuje na to, že táto námietka je nedôvodná a stotožňuje sa s vyjadrením žalovaného, že stavebný zákon nebráni, aby odvolací stavebný úrad rozhodol v takejto krátkej lehote. Žalovaný svojím rozhodnutím neporušil žiadne ustanovenie zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona.

Krajský súd pri preskúvaní napadnutého rozhodnutia vychádzal z toho, že v danom prípade ide o špecifickú situáciu, kedy boli práva žalobcu porušené v konaní, v ktorom už nie je možné vykonať nápravu, vzhľadom na ust. § 250b ods. 3 O.s.p., pričom následne v ďalšom konaní výsledkom ktorého bolo vydanie napadnutého rozhodnutia zo strany správneho orgánu k porušeniu účastníckych práv žalobcu nedošlo. Súd pri rozhodovaní dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné v rámci prieskumného konania postupovať citlivo a pri rozhodovaní rešpektovať princíp proporcionality, ktorý je vyjadrený v článku 5 bodu 2 odporúčania CM/Rec (2007), ktorý ukladá povinnosť vykonávateľom verejnej správy ovplyvňovať práva alebo záujmy súkromných osôb len tam, kde je to nevyhnutné a to len v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie požadovaného cieľa. V rámci súdneho prieskumu princíp proporcionality znamená pri rozhodovaní súdu hľadať spravodlivú rovnováhu medzi cieľom a použitými prostriedkami. Právny význam princípu proporcionality tkvie v tom, že slúži ako vodidlo v prípade ak verejná správa v rámci výkonu svojej právomoci zasahuje do subjektívneho práva alebo slobody súkromnej osoby. Princíp súčasne nepriamo odpovedá na otázku, čo možno považovať za rozumnú a ospravedlniteľnú mieru verejno-mocenského zásahu podmieneného verejným záujmom.

Samotný princíp proporcionality stojí na troch kritériách, ktorými sú kritérium vhodnosti, kritérium potrebnosti a kritérium porovnania dotknutých v kolízii stojacich základných práv.

Kritérium vhodnosti znamená, že súd skúma, či inštitút ktorý obmedzuje určité základné právo umožňuje dosiahnuť stanovený cieľ. V danom prípade teda súd skúma, či by zrušením napadnutého rozhodnutia došlo k ochrane oprávnených záujmov žalobcu, ktoré žalobca namieta v žalobe. V tomto smere krajský

súd dospel k záveru, že zrušením napadnutého rozhodnutia by nedošlo k vyriešeniu porušenia účastníckych práv žalobcu v územnom a stavebnom konaní. Nedošlo by ani k vyriešeniu jeho vlastníckych vzťahov a zrušením napadnutého rozhodnutia by nedošlo ani k vyriešeniu stretu záujmu žalobcu a stavebníka.

Kritérium potrebnosti znamená, že súd skúma, či by sa stanovený cieľ nemohol dosiahnuť inými opatreniami umožňujúcimi dosiahnuť rovnakého cieľa bez toho, aby došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. V tomto smere krajský súd dospel k záveru, že ochrana vlastníckych práv žalobcu, vyriešenie prípadnej finančnej náhrady za pozemky a pod. je možné dosiahnuť zo strany žalobcu inými efektívnejšími prostriedkami. Koniec koncov žalobca už v súčasnej dobe niektoré prostriedky využil, keď uplatnil svoje práva voči stavebníkovi na civilnom súde v konaní, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené.

Posledným kritériom je kritérium porovnania dotknutých v kolízii stojacich práv. V tejto otázke súd zbral do úvahy, že napadnuté rozhodnutie zasahuje do práva žalobcu na ochranu vlastníctva, ako aj jeho práva byť účastníkom správneho konania. U stavebníka by prípadné zrušenie napadnutého rozhodnutia zasiahlo rovnako do jeho práva na ochranu vlastníckych práv k stavbe postavenej na základe právoplatného stavebného povolenia. Zrušením kolaudačného rozhodnutia by došlo k znemožneniu užívania legálne postavenej stavby stavebníkom a následne k nemožnosti využívať stavbu na účel pre ktorý bola zrealizovaná. Okrem zásahu do vlastníckych práv stavebníka by došlo aj v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia aj k zásahu do jeho podnikateľských práv a k výraznému porušeniu princípu právnej istoty u stavebníka, ktorý ako už bolo uvedené zrealizoval stavbu na základe právoplatného územného a stavebného rozhodnutia.

Obsahom naplnenia princípu proporcionality je teda, aby súd v rámci prieskumnej činnosti rozhodol tak, aby jeho rozhodnutie ktorým vyhovie žalobe a zruší rozhodnutie správneho orgánu nespôsobilo ešte horší následok aký nastal vydaním rozhodnutia správneho orgánu, ktorým boli porušené, resp. obmedzené práva súkromnej osoby. Krajský súd dospel k záveru, že zrušením napadnutého rozhodnutia by vo vzťahu k stavebníkovi bol zásadne porušený princíp právnej istoty, ktorý by bol v danom prípade porušený tým, že stavebník by nemohol užívať stavbu, ktorú realizoval na základe právoplatného stavebného rozhodnutia a počas realizácie samotnej stavby oprávnené očakával, že pokiaľ dodrží podmienky vyplývajúce zo stavebného povolenia, nebude jeho právo stavbu užívať nikým a ničím obmedzované a spochybňované.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal. Krajský súd nepriznal náhradu trov konania ani ďalšiemu účastníkovi, pretože v zmysle ust. § 250k ods. 1 O. s. p. a ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR nemožno priznať zúčastnenej osobe náhradu trov konania, pretože táto prináleží len žalobcovi, pokiaľ bol procesne úspešný v konaní.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu rozsudok krajského súdu vo výroku I. zmeniť tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a vráti vec späť prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie. Zároveň žalobca navrhol odvolaciemu súdu zmeniť rozhodnutie vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní v celkovej sume 1.074,19 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku obsahuje rovnaké skutočnosti ako sú uvedené v žalobe a navyše sa žalobca vyjadril k princípu proporcionality a k Odporúčaniu CM/Pec (2007) Výboru ministrov členských štátov Rady Európy zo dňa 20.06.2007 o dobrej verejnej správe (ďalej len „odporúčanie“), na ktoré poukázal krajský súd vo svojom odôvodnení. Podľa žalobcu aplikácia tohto nezáväzného dokumentu, ktorý vydala Rada Európy, pri odôvodnení rozhodnutia vo veci samej všeobecného súdu Slovenskej republiky nie je dôvodná. Odporúčanie nie je prameňom práva a s poukazom na čl. 7 ods. 5 Ústavy SR nemá toto odporúčanie ani prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Navyše pojem dobrá správa, ktorý zakotvuje toto odporúčanie, nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky vôbec definovaný.

K trom kritériám princípu proporcionality uvedeným v rozhodnutí krajského súdu žalobca uviedol, že ku kritériu vhodnosti dospel krajský súd k nesprávnemu záveru, že zrušením napadnutého rozhodnutia by nedošlo k vyriešeniu porušenia účastníckych práv žalobcu v správnych konaniach a k vyriešeniu jeho vlastníckych vzťahov ak vyriešeniu stretu záujmu žalobcu a stavebníka. Zamietnutie žaloby a tým „de iure“ potvrdenie kolaudačného rozhodnutia vydaného v prospech stavebníka bez vyriešenia námietok žalobcu ako účastníka konania v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa a v odvolacom konaní pred žalovaným „konzervuje“ súčasný protiprávny stav a vytvára riziko ďalších súdnych konaní a sporov medzi žalobcom a stavebníkom.

Ku kritériu potrebnosti podľa názoru žalobcu dospel krajský súd tiež k nesprávnemu záveru, že ochranu práv žalobcu je možné dosiahnuť inými efektívnejšími prostriedkami. Stavebník, ďalší účastník konania, niekoľko rokov porušuje vlastnícke práva žalobcu k nehnuteľnostiam (pozemkom) a výlučne sám užíva na podnikateľskú činnosť spoločné nehnuteľnosti (pozemky), na ktorých má žalobca spoluvlastnícky podiel, a to bez poskytovania akéhokolvek protiplnenia žalobcovi a bez rozhodovania podielových spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnými nehnuteľnými vecami. Povolením užívania stavby, bez vyriešenia všetkých námietok žalobcu ako účastníka kolaudačného konania a tiež stretu záujmov žalobcu a stavebníka, odpadol na strane stavebníka akýkoľvek dôvod, resp. záujem na tom, aby sa so žalobcom mimosúdne dohodol na usporiadaní vlastníckych, či užívacích práv k spoločným nehnuteľnostiam (pozemkom).

Ku kritériu porovnania dotknutých v kolízii stojacich práv dospel podľa žalobcu krajský súd rovnako k nesprávnemu záveru. Zásah do práva žalobcu (ako fyzickej osoby) na ochranu vlastníctva (pozn. toto právo žalobcovi garantuje článok 20 Ústavy Slovenskej republiky) a práva žalobcu byť účastníkom správneho konania, ktorý nastal vydaním kolaudačného rozhodnutia a následne jeho „potvrdením“ v tomto súdnom konaní, je závažnejší, ako zásah do práv stavebníka, ktorý by nastal zrušením kolaudačného rozhodnutia. Stavebník od začiatku realizácie jeho zámeru a stavby (územné konania, stavebné konanie a následne kolaudačné konanie) mal vedomosť o tom, že je len podielovým spoluvlastníkom pozemkov, na ktorých chce zhotoviť a užívať na podnikateľské účely stavbu - bioplynová stanica a že musí vyriešiť stret záujmov a zásah do vlastníckeho práva žalobcu, resp. právneho predchodcu žalobcu. Od začiatku realizácie zámeru a stavby až do dnešného dňa nemá stavebník záujem vyriešiť tento stret záujmov a zásah do vlastníckeho práva žalobcu ako podielového spoluvlastníka pozemkov. Krajský súd neposudzoval a nevyhodnotil toto posledné kritérium princípu proporcionality v širších súvislostiach a dospel k nesprávnemu záveru o tom, že zásah do práv stavebníka, ktorý by nastal zrušením kolaudačného rozhodnutia, by bol závažnejší ako zásah do práv žalobcu, ktorý nastal vydaním kolaudačného rozhodnutia.

Podľa vyjadrenia žalobcu teda vydaním kolaudačného rozhodnutia správnym orgánom prvého stupňa (stavebný úrad obce Kráľov Brod) a jeho potvrdením rozhodnutím žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu bol s poukazom na princíp proporcionality spôsobený horší následok, aký by spôsobilo vyhovieť žalobe žalobcu zo dňa 12.07.2013 a zrušenie rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho správneho orgánu v spojení s kolaudačným rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa. V prípade zrušenia kolaudačného rozhodnutia, vrátenia veci späť správnemu orgánu prvého stupňa (stavebný úrad obce Kráľov Brod) a následne nového konania by bol stavebný úrad obce Kráľov Brod povinný vyriešiť stret záujmov žalobcu a stavebníka a neoprávnený zásah do ústavou garantovaných práv žalobcu, ktorého sa dlhoročne dopúšťa stavebník - spoločnosť AGROSTAAR KB spol. s r.o. - a bol by povinný dôsledne zohľadniť všetky tri kritéria princípu proporcionality, na ktoré sa v odôvodnení odvoláva krajský súd.

Žalovaný ako aj ďalší účastník konania sa k odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie

žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 02.10.2014. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20.01.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Podľa § 34 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona účastníkmi územného konania nie sú nájomcovia bytov a nebytových priestorov.

Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu,
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,
- e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

Podľa § 59 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona účastníkmi stavebného konania podľa odseku 1 písm. b) nie sú nájomcovia bytov a nebytových priestorov.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Podľa § 78 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad

najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

Podľa § 81 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona ak v priebehu uskutočňovania stavby dôjde k zmene technických predpisov, podľa ktorých bola spracovaná projektová dokumentácia, prihliada na ne stavebný úrad len vtedy, pokiaľ sa ich ustanovenia vzťahujú aj na stavby projektované a uskutočňované pred ich účinnosťou.

Podľa § 81 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona ak stavebný úrad pri kolaudačnom konaní zistí na stavbe závady brániace jej užívaniu, určí lehotu na ich odstránenie a preruší konanie.

Podľa § 81 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. Stavebného zákona s kolaudačným konaním sa môže spojiť konanie o zmene stavby (§ 68), pokiaľ sa skutočné realizovanie podstatne neodchyľuje od dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. ObU-TT-OVBP2-2013/00444/Ve zo dňa 15.05.2013 ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. A 2013/143 SP 018/2013 zo dňa 09.04.2013 a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa najvyšší súd celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj žalobcom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Zo spisu krajského súdu, ako aj z pripojeného administratívneho spisu žalovaného, vyplýva, že Obec Kráľov Brod kolaudačným rozhodnutím č. A 2013/143 SP 018/2013 zo dňa 09.04.2013 povolila stavebníkovi AGROSTAAR KB s.r.o trvalé užívanie stavby „Bioplynová stanica 0,6 MW, Kráľov Brod“, na pozemkoch par. č. 1200/163, 1200/179, 1200/181, 1200/182, 1200/178, 1200/180, 1200/183 a 1200/184 v kat. ú. A., obec Kráľov Brod. Žalobca ako účastník kolaudačného konania vzniesol námietky týkajúce sa vlastníckych vzťahov, ktoré však ako uviedol prvostupňový správny orgán nemohli byť v kolaudačnom konaní skúmané, pretože vlastnícke vzťahy musia byť preukazované v stavebnom konaní. V priebehu stavebného konania neboli zo strany žalobcu oznámené stavebnému úradu také skutočnosti, ktoré oprávňujú jeho osobu vystupovať v konaní, ako účastník konania. V kolaudačnom konaní bolo zistené, že stavba bola realizovaná v súlade so stavebným povolením a rozhodnutím o zmene stavby pred dokončením, projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom v stavebnom konaní v zmysle § 63 Stavebného zákona. Po skúmaní či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb a životného prostredia dospel prvostupňový správny orgán k presvedčeniu, že nie je žiadna prekážka vydania kolaudačného rozhodnutia. Z uvedených dôvodov preto rozhodol prvostupňový správny orgán o

povolení trvalého užívania stavby „Bioplynová stanica 0,6 MW, Kráľov Brod“ stavebníkovi. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol rovnaké skutočnosti ako v žalobe.

Žalovaný rozhodnutím č. ObU-TT-OVBP2-2013/00444/Ve zo dňa 15.05.2013 zamietol odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie Obce Kráľov Brod č. A 2013/143 SP 018/2013 zo dňa 09.04.2013 potvrdil. Preskúmaním rozhodnutia žalovaný zistil, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je správne a vydané v zmysle príslušných ustanovení stavebného zákona, konkrétne v zmysle § 81 Stavebného zákona, ako aj ustanoveniami správneho poriadku. Žalovaný v rozhodnutí uviedol, že skúmanie vlastníckych vzťahov nie je predmetom kolaudačného konania. Vlastnícke vzťahy sa preukazujú v zmysle ust. § 38 stavebného zákona v územnom konaní a v zmysle ust. § 58 ods. 2 Stavebného zákona v stavebnom konaní.

K rozhodnutiu o umiestnení predmetnej stavby č. A2007/198SP041/2007 zo dňa 07.12.2007, právoplatným dňa 31.12.2007, a k stavebnému povoleniu č. A2008/211SP052/2008 zo dňa 20.08.2008 právoplatným dňa 20.08.2008 žalovaný uviedol, že v tomto čase sú obidve uvedené rozhodnutia nepreskúmateľné, z dôvodu uvedeného v ust. § 68 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán nemôže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Správa katastra Galanta vydala potvrdenie o zápise listiny do katastra nehnuteľností č. Z 3771/2008 zo dňa 28.05.2012, v ktorom uviedla, že osvedčenie o dedičstve č. 16D/16/2008 Dnot 46/2008 zo dňa 01.07.2008 bolo do katastra nehnuteľností zapísané dňa 16.12.2008, čo bolo po nadobudnutí právoplatnosti územného rozhodnutia (31.12.2007) a stavebného povolenia (20.08.2008).

Z dôvodu, že spoluvlastníctvo žalobcu k predmetným pozemkom par. č. 1209/1 a 1209/2 v kat. ú. A., bolo preukázané až po nadobudnutí právoplatnosti územného a stavebného povolenia, stavebný úrad nemal dôvod priznať odvolateľovi v uvedených konaniach postavenie účastníka konania.

Stavebný úrad tak postupoval správne, keď v kolaudačnom konaní neriešil vlastnícke vzťahy k predmetným pozemkom a odporučil žalobcovi riešiť vlastnícke vzťahy v občianskom právnom konaní prostredníctvom príslušného súdu, čo žalobca využil ešte pred vydaním napadnutého kolaudačného rozhodnutia. Už v kolaudačnom konaní (v námietkach zo dňa 02.04.2013) žalobca uviedol, že v danej veci na Krajskom súde v Trnave prebieha súdne konanie pod sp. zn. 23Co/135/2013.

Podľa napadnutého kolaudačného rozhodnutia, sa povoľuje užívanie stavby: „Bioplynová stanica 06 MW, Kráľov Brod“, na pozemkoch par. č. 1200/163, 1200/179, 1200/181, 1200/182, 1200/178, 1200/180, 1200/183 a 1200/184 v kat. ú. A.. Ku kolaudácii stavebník doložil geometrický plán, vyhotovený spoločnosťou GEO-KOD s.r.o., so sídlom Karloveská 24, 841 05 Bratislava, na zameranie realizovaných stavieb, v zmysle ust. § 18 ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Skutočnosť, že v kolaudačnom rozhodnutí stavebný úrad neuvádza, pozemky par. č. 1209/1 a 1209/2 v kat. ú. A., ktorých spoluvlastníkom je žalobca, bola spôsobená tým, že geometrickými plánmi, na určenie vlastníckych práv boli uvedené pozemky (viackrát) rozdelené a boli im pridelené nové parcelné čísla. Vnesenie geometrického plánu do katastra nehnuteľností, je vecou vlastníka nehnuteľností a stavebný úrad uvedenú skutočnosť neskúma.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd správne vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú. Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom prieskumu je kolaudačné rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu, odvolací súd námietky žalobcu, že s ním nebolo konané ako s účastníkom územného konania ako aj stavebného konania považuje za irelevantné. Súd poukazuje na § 81 ods. 1 Stavebného zákona, podľa ktorého v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní a to najmä, či sa dodržali zastavovacie podmienky určené v územnom pláne zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí, stavebno-technické podmienky určené v stavebnom povolení, vrátane použitia vhodných stavebných výrobkov. V kolaudačnom konaní stavebný úrad ďalej skúma, či skutočne realizovanie

stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem ako sa predpokladalo v stavebnom povolení, najmä z hľadiska ochrany životného prostredia, zdravia ľudí, bezpečnosti pri práci, bezpečnosti technických zariadení a podobne.

Z uvedeného vyplýva, že predmetom kolaudačného konania nie je skúmanie toho či so žalobcom bolo konané ako s účastníkom územného konania ako aj stavebného konania, ale skúmanie skutočností uvedených v § 81 ods. 1 Stavebného poriadku a žalobca porušenie niektorých zo skutočností uvedených v § 81 ods. 1 Stavebného poriadku nenamieta. Námietky žalobcu smerujúce k odňatiu práva žalobcu byť účastníkom stavebného konania tak nemôžu byť preskúmané v rámci tohto konania a súd sa nimi nemôže zaoberať.

Z obsahu spisu má najvyšší súd za preukázané, že Správa katastra Galanta vydala potvrdenie o zápise listiny do katastra nehnuteľností č. Z 3771/2008 zo dňa 28.05.2012, v ktorom uviedla, že osvedčenie o dedičstve č. 16D/16/2008 Dnot 46/2008 zo dňa 01.07.2008 bolo do katastra nehnuteľnosti zapísané dňa 16.12.2008. Vzhľadom na to najvyšší súd poukazuje na nesprávny postup stavebného úradu v stavebnom konaní v súvislosti s rozhodnutiami o zmene stavu pred jej dokončením, ktoré boli vydané dňa 09.09.2011 a dňa 04.12.2012, najmä v súvislosti s tým, že v čase vydania týchto rozhodnutí mal mať žalobca postavenie účastníka stavebného konania, pretože táto účasť na stavebnom konaní mu vyplývala priamo zo zákona ako aj z príslušných listov vlastníctva, podľa ktorých bol žalobca spoluvlastníkom nehnuteľností, na ktorých bola stavba stavebníka postavená. Podľa ust. § 250b ods. 3 O. s. p. však súd môže preskúmať len tie rozhodnutia, ktoré neboli doručené účastníkovi konania, ak od ich vydania neuplynula lehota troch rokov. Vzhľadom na uvedené, lehota troch rokov už uplynula u všetkých rozhodnutí vydaných stavebným úradom v územnom a aj v stavebnom konaní, a preto nemôžu byť tieto rozhodnutia predmetom súdneho prieskumu.

Námietky uvedené v odvolaní považuje najvyšší súd za opakujúce sa, na ktoré už reagoval žalovaný ako aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach, a preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovane sa k nim vyjadrovať. Námietky týkajúce sa princípu proporcionality vyhodnotil odvolací súd ako irelevantné, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za preukázané, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca namietať skutočností, ktoré však nie sú predmetom kolaudačného konania, a po preskúmaní kolaudačného rozhodnutia najvyšší súd nezistil porušenie ani jednej zo skutočností uvedených v § 81 ods. 1 Stavebného zákona. Z uvedeného dôvodu je odvolací súd názoru, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu je správne a v súlade so zákonom.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu. Ďalší účastník si trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.